

: Esče ti já k temu dám:]
 ej vraného koníčka,
 [: a na tého koníčka:]
 ej sám sebe Janíčka.

[: Já to sem já, šohajku, :]
 ja to sem já chceła,
 [: abych tebě, Janíčku:]
 ej věrnú ženú byla.

113.

Z Březůvek.

Suš. 637.

Dosti zdlouhavě.

V ja-vo-rových ho-rách mi-ło - va - li sa dvě, spa-dlo na ně

dře-vo, za - bi - lo jich o - ba.

V javorových horách
 miřovali sa dvě,
 spadlo na ně dřevo,
 zabilo jich oba.

Nevěřte, děvčátka,
 nevěřte chřapcovi,
 co on vam sřibuje,
 dyř za vama chodí.

Šohajovy sřuby
 ony sú tak stález,
 ony sú tak stález
 jak ty hrušky řlané.

Dobře udělalo,
 že oba zabilo,
 nebudú nařikat
 jeden pro druhého.

On vám nasřibuje,
 že on si vás vezme,
 a jak vás okřlamá
 ani nepohřdne.

Hrušky, dyř uzrajú,
 na zem oprřija,
 šohajovy sřuby
 děvča ořidija.

Hrušky, dyř dozrajú,
 na zem opadajú,
 šohajovy sřuby,
 na zem popadajú.

114.

Z Těšínska.

Andante.

W mo-im o - gro-decz-ku sza-lwi-ia,
 mo-drym kwi - a - tecz-kem wy - bi - ia,

tam pan - ny sia-daia

a wionki, wi - ia - ia na da - ry.